

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА В УПРАВЛІННІ РИЗИКАМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Високий рівень інвестиційної безпеки суб'єкта господарювання можна забезпечити, якщо система обліку дозволить формувати інформацію операційного, тактичного і стратегічного характеру. Застосування різних видів контролю (аудиту, інвентаризацій тощо) та аналізу сприятиме розширенню обсягу інформаційних ресурсів про складові безпеки підприємства. Система управління вимагає максимальної деталізації та збільшення масиву даних про всі об'єкти (майно, кадри, фінансові результати тощо) у внутрішніх межах діяльності суб'єкта господарювання та за його межами, і як наслідок, це впливає на ефективність роботи бізнес-одиниці. Наразі підсистема контролю загального циклу управління включає облік як провідну складову, що формує інформаційне забезпечення, однак при цьому залишається недостатньо розробленою ланкою менеджменту, що вимагає посилення та удосконалення.

На формування інвестиційної безпеки підприємства впливає багато факторів зовнішнього та внутрішнього середовища його функціонування. Вирішення проблемних питань із забезпечення захисту облікових даних підприємства є важливою передумовою, спрямованою на забезпечення економічної безпеки підприємства. Тому розглянемо організаційну складову визначеної проблеми.

Організаційно-технічні питання облікової політики суб'єкта господарювання слід розглядати та застосовувати як групу стандартів у контексті економічної безпеки.

Дана група стандартів містить документи, що регламентують такі питання обліку як:

- робочий план рахунків бухгалтерського обліку (з вказівкою на склад синтетичних та аналітичних рахунків);
- форми первинних облікових документів;
- документооборот;
- технологію обробки облікової інформації, яка містить планування, організацію та безперервний контроль, як за складанням документів, так і за поточними обліковими записами. Це обумовлено тим, що сучасне програмне забезпечення автоматизованої обробки інформації має свою внутрішню структуру, особливості банків (баз) даних та алгоритми обробки даних, визначає правила обліку;
- порядок внутрішнього контролю та фактами господарського життя. Система внутрішнього контролю економічного суб'єкта виконує захисну функцію.

Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» облікова політика повинна містити об'єкти і періодичність проведення інвентаризації, виконуючи тим самим функцію контролю за майном підприємства та запобіганню зловживань, розкрадання, що усуває зниження рівня економічної безпеки. Таким чином, система внутрішнього контролю, що сформована обліковою політикою, може бути потужним засобом для запобігання як зовнішнього, так і внутрішнього впливу.

У зв'язку з цим, стає очевидним той факт, що облікова політика підприємств має переглядатися з урахуванням необхідності забезпечення системи інвестиційної безпеки. Такі зміни облікової політики мають бути комплексними, але однією з її цілей має стати мінімізація або нейтралізація внутрішніх і зовнішніх загроз. Таким чином, напрям дій з забезпечення інвестиційної безпеки в обліковій політиці є складною системою аналізу, та рішень в областях фінансового, управлінського обліку й інвестиційної безпеки, що створює сприятливі умови для ведення бізнесу та досягнення його цілей.

Облікова політика, будучи інструментом реалізації інвестиційної політики підприємства, містить перелік завдань, визначає основні напрями реалізації, позначає механізми реалізації, з урахуванням наявних ресурсів. У ринкових умовах інвестиційна діяльність на мікрорівні є підприємницькою діяльністю і здійснюється господарюючими суб'єктами на інвестиційному ринку з метою отримання прибутку.

З урахуванням викладеного були визначені завдання облікової політики в частині забезпечення інвестиційної безпеки, які полягають в такому: зниження системного ризику інвестицій; розвиток внутрішніх інвестиційних можливостей; залучення прямих іноземних інвестицій за рахунок забезпечення умов і заходів щодо створення сприятливого інвестиційного клімату; мобілізація вільних коштів підприємств і населення на інвестиційні цілі; управління ризиком реалізації інвестиційної політики.